

Neergaard.
Nielsen, Gaardeier.
Nielsen, Tiendecommissair.
Olrik.
Pedersen, Gaardeier.
Petersen, Procurator.
Schytte.
Schroll.
Simony.
Steffensen.
Sørensen, Pastor.
Sørensen, Skoleforstander.
Tang.
Thalbitzer.
Wessely.

Stemte ikke.

Kirk.
Orholm.

Fraværende.

Rnubsen.
Krarup.
Leth (Hjg).
Moltke (Hjg).
Reedg.

Formanden: Jeg veed ikke, om Noget ønsker at yttre sig med Hensyn til Lovforslaget i dets Heelhed?

Orholm: Efter det Botum, jeg som Medlem af Comiteen har afgivet, antager jeg, for en Ordens Skyld saa at sige, at burde yttre et Par Ord om min egen Stilling mod det foreliggende Lovforslag. Da Loven, som Udkast, blev forelagt Landsthinget af Regjeringsringen, opstod der i Comiteen Spørgsmaal om, i hvad Retning man kunde fremme, hvad der syntes at være Hensigten med Loven, nemlig Markfredens Sikkring. Det Forslag, som af Landsthinget dengang blev gjort til Udvidelse af Udgangen til at afløse Jagtretten, blev ikke taget tilfølge, og Loven gik gennem Thinget med nogle Forandringer, som alle sigtede til at give vedkommende Brugere yderligere Ret til selv at værne om deres Markfred. I den Form stemte jeg ogsaa for Loven, skjøndt med den udtrykkelige Erklæring, at jeg ikke kunde finde den tilfredsstillende. Loven har i

Folkethinget modtaget betydelige, efter mine Anskuelse meget indgribende Forandringer, og er kommen tilbage til os i en Form, som forekommer mig at medføre en saadan Ret for Brugerne til at værne om deres Markfred, at det ikke forekommer mig, at dette Lovforslag mere kan sees fra det samme Standpunkt, fra hvilket jeg og flere Andre saae det, da det første Gang kom for her i Thinget. Forsaavidt der under Behandlingen af den Paragraph, hvorover der nu er blevet afstemt, er yttret fra flere Sider en Tvivl om, hvorvidt nærværende Lovforslags Bestemmelser ville medføre Fare for selve Jagtforholdene, for den bestaaende Jagtret, saa har jeg ikke kunnet slutte mig til nogen af de Uttringer og Anskuelse, der ere fremførte, navnlig ikke til nogen af de Anskuelse om, at der virkelig under dette Lovforslag enten skulde skule sig en Frigivelse af Jagten, eller at en saadan Frigivelse af Jagten slet ikke skulde ligge i nærværende Lovforslag. Det forekommer mig, at der er Intet skult i denne Sag. Det er aabenbart, at dette Lovforslags Bestemmelser lede til en Frigivelse af Jagten. Jeg har fra Begyndelsen af ikke været af den Anskuelse, at Markfreden er i saadan Fare, eller stedt under saadanne Misligheder, at der var virkelig Trang til ved slige Forandringer at sørge for dens Sikkerhed; men derimod var jeg vel ganske af den Anskuelse, at Stemningen, Anskuelse, Følelserne i Folket om denne Sag ere saadanne, at det var paa høje Tid, at Lovgivningen traadte til med de fornødne Bestemmelser, for at yde Tilfredsstillelse med Hensyn til de Forventninger, man i Almindelighed nærede i denne Retning. Med denne Anskuelse troede jeg derfor, at Landsthingets første Forslag skulde have imødekommet og opfyldt det Fornødne, og efterat Loven har gennemgaaet de Stadier, hvorefter den nu foreligger os, er denne min Anskuelse om Nødvendigheden af, at Noget maa skee ad Lovgivningsveien til at forandre de bestaaende Forhold kun bleven bestyrket, saa jeg fuldkommen erkjender, at der ikke længere kan være Spørgsmaal om i Tiden at udsætte de omhandlede Forandringer. Med Hensyn til mig selv skal jeg dog ved denne Leilighed tilslade mig at bemærke, at jeg troer som Upartiff